

gælde, at farmning af mink skal opfylde de nedenfor nævnte krav:

- 1) Mandskabet skal være tilstrækkeligt uddannet.
- 2) Der skal gennemføres en godkendelsesordning for etablering af en farm samt for ejeren.
- 3) Der skal gennemføres et regelmæssigt veterinært tilsyn (f.eks. som i hundekenneler).
- 4) Der skal sikres forsvarlig aflivning, f.eks. gennem et obligatorisk aflivningskursus.
- 5) Burstørrelse må ikke være mindre end de vejledende standarder for Danmark (Dansk Pelsdyravlforening: Retningslinier for Pelsdyravl 1986).
- 6) Der skal udfærdiges regler for tilstrækkeligt dagligt tilsyn, bl.a. til sikring af tilstrækkeligt rent halm i rederne. Etagebure forbydes.
- 7) Der skal fremover justeres ind med hensyn til indhusning og management i overensstemmelse med relevante forskningsresultater.
- 8) Der må højst holdes 2 fravænnede hvalpe i hvert bur.
- 9) Velfærdsforskningen på mink fremmes.

Farmning af ræve i Danmark skal bringes til ophør senest år 1996, medmindre der inden er udviklet nye systemer, som kan tilgodese rævens fysiologiske og etologiske behov.

Farmning af harer i Danmark skal bringes til ophør senest år 2000.

Når det gælder farmning af hjorte, skal følgende bemærkninger fremføres.

Et flertal i Folketinget gennemførte i 1987 en lov om hjortehold (lov nr. 224 af 22. april 1987). Hermed blev hjortedyr efter visse nærmere regler gjort til husdyr, men tiden siden lovens gennemførelse har med al ønskelig tydelighed vist, at loven er utilstrækkelig.

Erfaringerne med de eksisterende hjortefarme viser, at forholdene set ud fra et dyreværnssynspunkt er meget belastende. Loven sikrer ikke dyrenes ret til et frit liv. Der er i hjortefarme alt for mange dyr på et utilstrækkeligt areal. Der er ikke stillet krav om at yde hjorte læ, skygge og skjulmuligheder. Derfor er mange farme indrettet, så de afviger meget fra de vilkår, der bydes vildtlevende hjorte.

Mange hjortefarme er placeret, så de er en belastning for naturen og forhindrer offentlig adgang til naturområder, ligesom hegnene kan hindre de vilde dyrs naturlige vandringsveje.

Import af hjorte til hjortefarme har også givet store problemer. Kvægtuberkulose, der for længst var bekæmpet i Danmark, er nu kommet igen. Landbruget må nu leve i frygt for, at de smitsomme sygdomme, der er kommet fra importerede hjorte, vil ramme husdyrene, ligesom man kan frygte, at sygdommene vil spredes til den vilde hjortebestand.

Derfor er en ændring af lov om hjortehold nødvendig. Revisionen skal sikre dyrenes velfærd og fastsætte regler, der effektivt forhindrer, at hjorte viderebringer sygdomme til husdyr og den vilde hjortebestand. Der bør også ved en revision stilles krav om maksimalt antal dyr pr. hektar, om størrelsen og placeringen af hjortefarmene og om godkendelse af og tilsyn med hjortefarme.

Til § 7

Efter denne bestemmelse kan justitsministeren forbyde hold af visse dyr.

De dyr, der kan blive tale om at forbyde hold af, er dyr, der enten frembyder fare eller blot kan volde frygt hos andre, men også dyr, der ikke eller kun vanskeligt kan holdes i fangenskab på forsvarlig måde.

Der tænkes herved særlig på rovdyr, rovfugle, slanger, insekter og edderkopper, dyr som alle kan være farlige eller skabe frygt. Med bestemmelsens sidste led sigtes der særlig til skildpadder, som ofte lever under ringe forhold. Men også andre dyr kan komme på tale.

Baggrunden for bestemmelsen skal søges i de stigende problemer, som navnlig privates hold af fremmedartede dyr udgør. Det bemærkes dog, at reglen også giver mulighed for at forbyde andre end private at holde de nævnte dyr.

Som nævnt i kapitel 4.2.2. i Justitsministeriets betænkning om dyreværn har man hidtil også som privatperson skullet indhente politiets godkendelse af de lokaler, bure m.v., hvori man agter at holde rovdyr eller andre større dyr indespærret. Hjemmelen hertil findes i bekendtgørelsen angående kontrol med rovdyr og visse større dyr.

Der har i den forbindelse været en del diskussion om, hvorvidt slanger og andre krybdyr eller farlige insekter, fugleedderkopper og lignende kan karakteriseres som rovdyr eller »visse større dyr«.

Der er behov for klare regler på området. Med reglerne skal varetages dels de dyreværnsmæssige hensyn til dyrenes fysiologiske og etologiske behov, jf. § 2, dels hensynet til omgivelserne. Der tænkes herved på hensynet til den ukyndige holder af farlige dyr, men også på hensynet til befolkningen i øvrigt, idet erfaringerne viser, at dyr af denne art undertiden slipper løs. Der lægges herved vægt på, at en del af de dyr, der tænkes omfattet af et forbud, indebærer en risiko for mennesker.

Særlig vedrørende slanger bør det overvejes også at forbyde ikkegiftige slanger, idet det for de fleste mennesker ikke er muligt at se forskel på giftige og ikkegiftige slanger.

Bestemmelsen afskærer ikke muligheden for at til-